

Frýdecká folková formace KAJKERY

± stručná historie kapely ±

Kapela KAJKERY vznikla v lednu 1997. Většina členů pochází z neméně úspěšné skupiny Nové Lodě (vznik 1994). KAJKERY se zabývá především vlastní tvorbou folkových písniček, vycházejících z autorské dílny zpěváka a frontmana Theodora KÁRY Barcziho. Aranžérsky pak přispívají i ostatní členové kapely, muzikanti s dlouholetými zkušenostmi z folkových, rockových a jazzových kapel. S kapelou KAJKERY se můžeme setkat nejen na klubových pódii, ale i na finálových koncertech na nejrůznějších hudebních soutěžích a přehlídkách.

Mezi hlavní úspěchy kapely KAJKERY patří Vítězství v celostátním finále PORTY 2003, Ocenění odborné poroty na finále PORTY 2001, 1. místo ve finále Moravského vrabce 2004 a několik předních umístění v diváckých hlasováních na Open scénách festivalů.

Na popud Jaroslava Samsona Lenka proběhlo v únoru až březnu nahrávání první CD desky kapely v jeho Studiu JUMBO. Deska s názvem BO vyšla v prosinci 2005 (JU013).

V dubnu 2007 oslavila kapela 10 let svého působení audiovizuálním komponovaným koncertem ve Frýdku-Místku. V létě téhož roku se Kajkery zúčastnili natáčení dvou dílů TV vodáckého seriálu "Proč bychom se netopili" pro ČT Ostrava. Režie Petr Nikolaev.

Nahrávky:

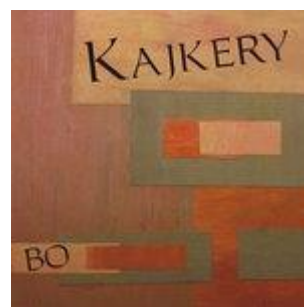
BO (2005) – CD natočeno a vydáno ve Studiu JUMBO v Tymákově, producenti CD Jaroslav Samson Lenk a Luboš Gaško (JU013).

Zvuk Jiří Budvar Lenk, mastering Petr Vavřík ve studiu „V“ ve Zlíně.

Demo 2004 – natočeno ve zkušebně ve Fr.-Místku, zvuk Ivo Vlkoš.

Šest věcí (1999) - Demo natočeno ve studiu Čs. rozhlasu Ostrava, hudební režie Jiří Pospíšil, zvuk Luboš Vyrek.

Kajkery si přijde na své (1997) – Demo natočeno ve zkušebně v Bašce (FM), zvuk Ivo Vlkoš.

Natáčení (video-TV):

léto 2007 - ČT Ostrava - TV seriál "Proč bychom se netopili". Režie Petr Nikolaev.

13.4.2007 - ČT Ostrava - Dobré ráno z Moravy a Slezska.

18.7.2005 - ČT Ostrava - Dobré ráno z Moravy a Slezska.

Nahrávky (interview):

30.6.2007 Kultura.cz, ČT Ostrava, rozhovor - Sweetsen fest 007

20.5.2007 Proud aktuálních inf. a hudby, ČRo Ostrava, rozhovor a písničky (Miloslav Kaplan)

14.4.2007 Hudební kořeny, ČRo Ostrava, rozhovor a písničky (Tomáš Kočko)

26.3.2007 Jak se Vám líbí, Radio PROGLAS, Live koncert a rozhovor (Milan Tesař)

27.2.2006 Jak se Vám líbí, Rádio PROGLAS, rozhovor a písničky (Petr Pololáník)

13.8.2004 Muzikanti na Plovárně - Janouškovo Ústí, OIK TV, rozhovor

4.7.2003 PORTA 2003 v Jihlavě, ČRo2 Praha, rozhovor s vítězi Porty 2003 (Veronika Rezková)

Sestava kapely KAJKERY (Frýdek-Místek):

Theodor KÁRA Barczi

– zpěv, perkuse, harmonika

Martin BUBUŠ Czerný

– elektrické kytary, vokály

Tomáš BOBR Pyško

– akustická kytara

David BLUE Březovják

– baskytary, vokály

Pavel Bjolek

– bicí, perkuse

Kontakt: Luboš JOHN Gaško ' 603 145 217 john@kajkery.cz www.kajkery.cz

Hlavní úspěchy:

1997:

- 2. místo v Krajském kole PORTY

- Finále Moravského vrabce

1998:

- 3. místo v Krajském kole PORTY

- Finále Moravského vrabce

2004:

- **1. místo ve finále Moravského vrabce**

- pořádání Krajského kola PORTY ve Fr.-Místku

- soutěž O krtečky na ZAHRADE 2004

- 1. místo na Open scéně festivalu v Nesovicích

- 4. místo na Open scéně festivalu MUZIKA

1999:

- 1. místo v Krajském kole PORTY
- Celostátní finále PORTY v Plzni
- 3. místo ve finále Moravského vrabce
- 1. místo na Open scéně festivalu Na Pomezí v Dolní Lomné
- Mohelnický dostavník v Mohelnici

2001:

- 1. místo v Krajském kole PORTY
- 4. místo ve finále Moravského vrabce
- Finále PORTY v Plzni – **ocenění odborné poroty**

2002:

- Festival Léto na Berounce na Křivoklátě

2003:

- Finále Moravského vrabce
- 1. místo v Krajském kole PORTY
- **Vítězství ve finále PORTY v Jihlavě**

- Muzikanti na Plovárně – Janouškovo Ústí
- Mohelnický dostavník v Mohelnici

2005:

- Festival Za vodou, Ostrava Děhylov
- Finále PORTY v Jihlavě – koncert vítězů
- Festival MUZIKA – koncert na hl. scéně
- Natočení a vydání CD s názvem BO

2006:

- křty CD společně se Samsonem v Praze, Valašském Meziříčí a Frýdku-Místku
- Mezin. fest. COUNTRY TOP ve Varšavě (PL)
- Folkovanie s Černou horou Lipt. Hrádok (SK)
- Festival MUZIKA – koncert na hl. scéně

2007:

- Audiovizuální komponovaný koncert Kajkery hraje 10 let
- Natáčení TV seriálu "Proč bychom se netopili". Režie Petr Nikolaev (ČT Ostrava)

Milan Tesař - Kajkery: Bo (recenze alba)

<http://www.proglas.cz/detail-clanku/kajkery-bo-recenze-alba.html>

(vyšlo 26.8.2007 na www.proglas.cz v rubrice Folk, NoKlasik recenze)

Skupina Kajkery z Frýdku-Místku letos na jaře oslavila 10 let od svého vzniku. Při té příležitosti vystoupila živě v našem studiu a my jsme ve vysílání „oprášili“ její dva roky staré a zatím jediné album. Přinášíme vám jeho recenzi. Znáte-li Kajkery, neváhejte přispět svým názorem do diskuse pod článkem.

Solidně zahráný folkrock, hitové melodie. V čele kapely zpěvák-majitel příjemného hlasu, který nehraje na žádný nástroj. Uhodli byste, kdo to je? Ano, charakteristika přesně sedí například na pražský Načas, letošního držitele Krtka ze Zahrady. Ale stejně tak ji můžeme použít pro frýdecko-místecké Kajkery, které letos oslavily 10 let od svého vzniku. Snad s tím rozdílem, že zpěvák Kajkery Theodor Kara Barczy si přece jen občas foukne do harmoniky.

Předchozím odstavcem by se vlastně dala odbýt celá recenze alba Bo, které Kajkery natočily v roce 2005. Kapela skutečně příjemně šlape celých téměř 50 minut, po muzikantské stránce má deska stálou, velmi solidní úroveň. Nuda při poslechu alba také nehrozí: střídají se nejen písně klidnější a rychlé, ale i pasáže akustičtější s hutnými, a to někdy i v rámci jedné skladby (Jenom mráz).

Zpěvák Kara nemá žádnou výslovnostní vadu, jeho hlas se dobře poslouchá, působí důvěryhodně. Pokud jde o texty, najdeme na desce několik zajímavých nápadů. Zaujalo mě například konstatování „Nejlepší sám je být s tebou“ v hitovém Nejlepším obraze nebo sebeironická píseň Hezký kluk. Jinde však Barczy jako textař balancuje na hraně frázovitosti („Ale věci, kterým věříš, tak ty se ti vrátí / ani to tak dlouho netrvá“ – Žluté moře).

Kajkery se velmi dobře poslouchají naživo. I když texty v jejich písních hrají poměrně velkou roli a zpěv je srozumitelný, dokážu si představit, že si posluchači na jejich hudbu dobře zatancují a žádné poselství nevnímají. Prostě příjemná kulisa. Přitom se samozřejmě cení, že muzikanti k dobré náladě svého publika neomílají provařené hity, ale hrají své vlastní písně.

Jenže podobně solidních folkrockových kapel u nás působí řada, stejně jako zpěváků s pěkným hlasem. Kajkery hrají dobře, avšak jsou zaměnitelní. V jejich hudbě mi chybí něco, podle čeho bych na první pohled poznal: Jasně, Kajkery!

Rok vydání: 2005

Vydavatel: Jumbo

Žánr: folkrock

Celkový čas: 48:51

Vlast nikoliv má, ale Kajkeří

www.folktime.cz/clanek.asp?id=4249

(vyšlo 7.5.2007 na www.folktime.cz v rubrice reportáže)

Skupina Kajkery neoslavila desáté narozeniny běžným koncertem, jak by se dalo očekávat, ale komponovaným pořadem s rychlým spádem, prokládaným mluveným slovem nejen z pódia i promítáním. Dramaturgie vymezila každému účinkujícímu malý, ale promyšlený prostor. Lze jen litovat, že záznam z tohoto koncertu nebude k dispozici pořadatelům obdobných akcí.

Ale pojďme se vrátit do frýdecko-místeckého kina Vlast v pátek 20. dubna kolem osmé hodiny večerní. Usedáme do zcela zaplněného hlediště (asi dvoustovka diváků). Scéna ozdobená grafikou známou z desky skupiny a deseti zavěšenými kytarami. Už začátek nás nenechal na pochybách... Do zšeřelého sálu začíná hovořit anonymní vypravěč s výraznou dikcí, hlasem posazeným někde mezi Leoše Suchařípu a Františka Nepila. Seznamuje nás s nejzásadnějším okamžikem života kapelníka, tedy s okamžiky samotného vzniku a přesvědčování ostatních budoucích členů skupiny. A zatímco kapelník živě figuruje na jevišti, ostatní postupně oslovovaní promlouvají z promítacího plátna na boku jeviště.

Poté jsme byli uvedeni do prehistorie. Ke kořenům. Tedy ke kapelám, kterými současní členové Kajkery prošli. A kořeny jsou to pestré trampsko-folkovo-rockovo-punkové. Po dvou písních zahrály dnes již neexistující Dominika, Yenom, Nové Lodě. S dalším přáním k výročí přišli hlavní hosté – Slávek Janoušek a Jarda Samson Lenk. Předvedli svou část repertoáru obvyklého z vystoupení Psychiatria, byť Vlasta Redl chyběl. Ačkoliv Samson bojoval s nachlazením, obvyklý úsměv mu to vzít nedokázalo. Pokud byste si mysleli, že takoví hosté zaplnili hlavní část koncertu, pak je to omyl.

Scénu totiž následně obsadilo oslavující těleso. Kajkery nás bavili nejen svými folkrockovými písničkami, ale třeba i soutěží či charakteristikami jednotlivých členů. V závěru doprovodili i Samsona a Slávka Janouška. Především Imaginární hospoda tak získala neskutečný švih. Saxofon hostujícího Radima Školy zněl naprosto skvěle. Dozněla poslední píseň a místo nekonečných přídavků sálem opět zněl hlas vypravěče, který se loučil naprosto netypicky – čtením pohádky. A chvíli nám trvalo, než jsme pochopili, že přídavků se skutečně nedočkáme a začali jsme se zvedat. Nikoli, abychom se rozešli ke svým domovům, ale abychom se posunuli o kousek dál, do hospody U Švejka, kde probíhala Afterpárty pro všechny zájemce z řad diváků. K poslechu hrálo úžasné jazzové seskupení LeoBand ve v průběhu noci se proměňující sestavě s několika sólisty úrovně skvostné. Končilo se v sobotu ráno.

Oslava desetiletí jak má být. Koncert bez jediné slabé a zbytečné minuty, promyšlený, nepřehlácený, po kapkách nám nadělující pestré chutě. Dění pódiové, ale i na plátně nás nutilo k pozornosti od první do poslední minuty. Nádherně předvedená cesta jak oslovit posluchače s využitím současných technických možností. Udělat koncert systémem já plus můj host už těžko může uspět.

Milan Belmondo Plch

Proč Kajkery? BO tak!

(vyšlo 27.2.2006 v na www.folktime.cz v rubrice Recenze)

Kdysi jsme s kamarádem muzikantem vedli diskuzi na téma hudebních škatulek. Jedno zjednodušující schéma vedlo k tomu, že ten, kdo má bicí a nedej bože elektrickou kytaru a navíc se zkresleným zvukem, ten už dozajista nehraje folk, i kdyby chtěl, ale zcela jistě rock, nebo aspoň něco tomu podobného. No, tato teze určitě může platit, ale ne vždycky, a ne všude.

Když si totiž vezmete do ruky nové CD frýdeckomístecké skupiny Kajkery, otočíte na zadní stranu, zjistíte, že oba atributy řadící je k rockové škatuli sice mají, avšak o řádek výše se hrdě hlásí k hudbě folkové. Je to dobře, protože tomuto žánru žádnou ostudu nedělají, což mi potvrdí každý, kdo je slyšel na nějakém věhlasném českém hudebním pódium.

A mohli bychom začít s výčtem: Porta – vítězství v roce 2003, Moravský vrabec – 1.místo v roce 2004 a export přímo na Zahradu, 1.místo Open scéně v Nesovicích... seznam úspěchů je od roku 1997 docela dlouhý. Není tedy divu, že kapela přijala nabídku Samsona Lenka a rozjela se do Tymákova, aby zrealizovala to, po čem fanoušci, rozesetí po celém českém království, už dávno touží. Během února a dubna 2005 byla hudba u Lenků nahrána a smíchána a ve studiu „V“ ve Zlíně zmasterována Petrem Vavříkem. V devátém roce existence kapely, po třech předcházejících demosnímčích, vzniká tak jejich první oficiální album.

Přestože se kapela i na svých stránkách www.kajkery.cz uvádí jako folková formace, je jasné předem, že muzikanti, pocházející z rockových a jazzových kapel, stříhnou deklarovaným folkovým písničkám také příslušně znějící háv. A tak téměř v každé písničce můžeme najít průnik

všech zmiňovaných žánrů. Snad jen píseň „*Báseň odkazovací*“ má zcela folkový průběh, jen s malým odskokem k jazzu v mezihře, naopak trochu jiná je píseň „*Trochu jiná*“, má totiž zcela rockový začátek. Jsem přesvědčen, že hudba v podání Kajkery neurazí ani jednu ze zmiňovaných stran (viz zmíněný úspěch na Portě), zároveň je nutno konstatovat, že se tak zcela nevejde ani do jedné z nich. Toto „koketování“ s žánry a jistá nezařaditelnost je mi příjemná a mám z toho radost a doufám, že nejsem a nebudu sám.

CD s jednoslabičným názvem „*Bo*“, který bych já osobně interpretoval jako „tak tedy“, „protože“, „neboť“ či tak nějak podobně, obsahuje celkem čtrnáct písní a uplyne téměř 49 minut mezi prvním a posledním tónem. Jedná se tedy o plnohodnotně dlouhohrající album, jehož autory jsou po hudební stránce uvedeni všichni členové skupiny a po stránce textové s výjimkou jednoho textu (*Báseň odkazovací* – text napsal Stanislav Houla Zárybnický) zpěvák a frontman kapely Theodor Barczy. Jsme-li jakkoli v pokušení zařadit tuto kapelu někde k folk-rocku, pak musím říct, že právě textová stránka nás zavede někde úplně jinam. Texty totiž působí nezvykle optimisticky a rozverně, což se asi nebude hodit převážně zádumčivým folkařům, ani dramaticky vyhlížejícím rockerům.

„*Jsem horká letní noc, mám rozevláté prsty v bocích...*“ zpívá se v úvodní písni, která dává tušit, v jakém duchu se budou odvíjet písně tohoto alba. Texty, spíše zhudebněné básně, někde rýmované, jinde volnější, neřeší žádná složitá společenská témata, ale poeticky se dotýkají pocitů, prožívání každodenní reality a vztahových záležitostí. Osobně mám nejvřelejší vztah ke třetí písni, ve které se zpívá: „*Nejlepší obraz je okno / nejlepší příběh je život / nejlepší píseň je ticho / nejlepší sám je být s tebou!*“ Stojí za to, a je velmi příjemné si texty nejen poslechnout, ale také přečíst. V příloženém bookletu jsou uvedeny všechny v pořadí, (až na jednu výjimku), ve kterém je slyšíte na desce. Dramaturgii CD uzavírá píseň „*Bazény*“, téma, které je opravdu originální: „*Rozpálené střechy bazénů / na střeše leželi jsme já a Tom / nahnutí přes okraj plivali jsme dolů / do tmavě modrošedých velkých vln...*“ Musím říct, že kdyby existovaly folkové textové cukrárny a kajkeři texty by tam někde ve vitrince ležely vedle rakviček a větrníků, došlo by i na to, že bych ty větrníky a rakvičky, které mám rád, napříště ozelel :-).

CD je uzavřeno v klasické plastové celoprůhledné krabičce. Booklet alba je pojat poměrně jednoduše. Základ tvoří dekorativní malba Markéty Dembkové v hnědozelených odstínech a ta je použita i pro potisk samotného CD. Booklet obsahuje všechny potřebné informace týkající se alba, jednotlivých písní, autorů a interpretů, včetně poděkování zainteresovaným osobám.

Bez zajímavosti určitě není ani to, že na desku přispěli svým hlasem také hosté. Romana Tomášková druhým hlasem vhodně dobarvila několik písní, objeví se také hlasy dětí ze Základní školy Tymákov. Na elektrickou kytaru si brnkl manažer kapely Luboš John Gaško. Ten spolu se Samsonem Lenkem nakonec celou desku produkoval pod značkou Jumbo. Úplně nakonec bych ještě zmínil, že deska obsahuje jedno malé hudební a hodně zajímavé překvapení, které není uvedeno v bookletu a čeká na ty, kteří doposlouchají CD až do úplného konce.

Slívnotku pro tuto desku dodal Milan Plch Belmondo, který píše, že se na vyprahlém žánrovém nebi konečně zablýsklo na časy. Tento pocit sdílím a debutovou desku Kajkery doporučuji všem hladovým CD přehrávačům. Věřím, že z tohoto nebe totiž nebudou padat jen blesky, ale jednou ještě může i pořádně zapršet!

Dušan Trličík

SLEEVENOTE pro BO:

(vyšlo na bookletu cd BO v prosinci 2005)

Znáte blýskání na časy? Neprší, ničím nerušenou pohodu na obloze jen přeškrtavají blesky. Čas od času se takový blesk z nebe snese i na folkovou scénu. Právě na tu scénu, o které si myslíme, že nás těžko něčím může překvapit. A přece. Jihlavskou Portou 2003 vítězně prošla skupina zajímavých muzikantů, jejichž zjevení věštilo obohacení žánru.

Stříbrný kotouček, který se vám dostává do přehrávačů se stává pouhým potvrzením úspěšně nastoupené cesty. Tlačit „kajkeři“ muziku do některé ze žánrových škatulek by bylo jen zbytečným znásilněním. Ač se skupina honosí zajímavým názvem, volně přeložitelným jako „kdokoliv“ či „kterýkoliv“, nenechte se mýlit. Čeká na vás zvuk osobitý a nezaměnitelný. Kajkery startují do hudebního světa...

Přeji i vám dobrou hudební chuť!

Milan Belmondo Plch

KAJKERY

Vizitka v časopisu KRTEK (ZAHRAIDA 2004):

Frydecko-místecká folk-rocková sestava Kajkery letos excelovala na Moravském vrabci. Fungují asi pět let a ačkoliv název znamená v místním nářečí „kdokoliv“, sestava je ustálená a založena na dobře fungující partě. Určitě vás upoutá frontman a zpěvák Theodor Kara Barczy, textař a skladatel většiny melodií. Jeho texty mají velmi osobitou poetiku a protože ví, o čem zpívá, dovede je náležitě prodat. Baskytaru se zřetelnými vlivy funkky stylu hraje David Blue Březovják. Cinkavou akustickou kytaru má v popisu práce Tomáš Bobr Pyško, jinak též kapelník. Na rozdíl od předchozích dvou, kteří mají z našich žánrů prakticky jen folk-rockové zkušenosti (Nové lodě), hrál i tramskou a country muziku (Dominika, Terč). Rockové a bluesové kořeny má naopak elektrifikovaný kytarista Martin Bubuš Czerný, jehož party mi letos udělaly opravdu radost. Bicí a perkuse má na starosti Martin Šimáček Šimek, který dovršuje styl kapely lehce swingujícím citěním. Výsledek je originální zvuk, trochu připomínající snad Buty v dávnověku.

Kapela Ioni získala v Jihlavě Portu, album zatím nemá, ale na webových stránkách www.kajkery.cz si můžete stáhnout nějaké ty MP3 a dokonce i krátký videoklip. Jiří Moravský Brabec (-jmb-)

KAJKERY

(vyšlo v Portýru č. 2, dne 3.7.2003 na PORTĚ v Jihlavě)

Petr BALÍK Vohnout: Kajkery z „Frydku“ mě potěšili a ne ponejprv. Folkrock i jazzíček se slušnými texty a taky až šanzon? Jo. Tohle jo. Tohle tvář má. Zas nářez. Chudák porota. I Miloše Dvořáčka to vyhnalo od chutného langoše a zvedlo ho to ze sedadla. Zase se potvrzuje, že dobrá muzika nemá škatulky.

Pavčina BUBLINA Veselková: Tahle kapela mě zaujala už předloni. Tehdy se neprosadili, ale hodně na sobě zapracovali a hrají moc pěkný jazzíček. Takové pohazení na duši.

Karel FRED Vodňanský: Konečně něco pro mě. Svižná folkrocková jazzovka sice s né moc dobře propracovanými aranžmány jednotlivých nástrojů, ale jako celek velmi příjemné.

KAJKERY

Vizitka (časopis Folk & Country 2003):

Před dvěma lety se na plzeňské Portě poprvé výrazněji blýskla kapela honosící se, pro nezasvěcené, záhadným názvem Kajkery. Tehdy si odvezli ocenění poroty a přestože skupina stále v hraní pokračovala, nebylo o ní příliš slyšet.

Na Portě 2003 v Jihlavě patřila už nepochybně k nejlepšímu výběru soutěžních kapel a právem si odvezla interpretační Portu.

Kajkery mají nejblíže k folk-rocku, ale v jejich písničkách uslyšíte vlivy řádky žánrů od jazzu až po rock. Členové kapely poslouchají a nechávají se ovlivňovat veškerou muzikou bez jakéhokoliv žánrového rozlišení. Jejich písničky vznikají většinou jen nahozením melodické linky a postupným dopilováváním se přirozeně rozvinou.

Mají dokonce i takové, které vlastně vůbec nesevčují

a přece jimi dokážou strhnout.

Kajkery, nářečně vlastně znamenající „kdokoliv“ ovšem nejsou otevřenou sestavou. Jedná se o partu velmi dobrých kamarádů (vyrážejí třeba společně na vodu), mající velmi podobný vztah k muzice. Zakládají si víc na osobních vztazích, než na okamžitých hudebních úspěších. Muziku považují za běh na dlouhou trať a snaží se jí dělat takovou, aby byla schopná divákům „dobít baterky“. Nekladou si systematicky a přísně termínově cíle typu „do srpna musíme mít desku“. Snem kapely je hrát všude, což při kvalitách skupiny vůbec není nespílitelné.

Do soutěží se nehlásí příliš rádi, ačkoliv jim právě Porta přinesla tak velký úspěch. Jsou totiž toho názoru, že tři písničky o kapele příliš nemohou prozradit. Raději tedy vyrazí na menší festival, na kterém dostanou prostor alespoň na půlhodinový recitál. A asi nejvíc je u srdce zahrálo domácí vyprodané divadélko Čtyřlístek.

Kapela ráda hraje i na vernisážích a komornějších akcích, což jistě při prvním poslechu nejednoho diváka překvapí. Už proto, že Kajkery to dokážou „řádně rozbalit“ a získat publikum. A to byste si neměli nechat ujít!

Milan Belmondo Pich